№ 2. Zondag 24 October 1819.

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

Dit blad wordt uitgegeven op *Zondag* en *Donderdag*: hetzelve bevat:
1. *Nieuwsuitdingen*, betrekkelijk binnen- en buitenlandsche zaken;
2. *Mengelwerk*: Staat- en Huishoudkunde, Letteren, schoone Kunsten;
3. *Advertentien* en *Annoncen* van allerlei aard; beknopte *opgaven van koninklijke* en *ministeriele* Besluiten, Decisien, Kennisgevingen en andere Berigten, voor het Algemeen van belang.

Het laatste gedeelte van dit blad wordt tevens *in plano* gedrukt, onder den titel van: ALGEMEEN NEDERLANDSCH ADVERTENTIEBLAD, en voor rekening van den Uitgever in *geheel het Rijk* op publieke plaatsen *aangeplakt*, en verder *gratis* gedistribueerd.

Niet op het laatste gedeelte afzonderlijk, maar op *geheel* het NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD *abonneert* men zich bij den Uitgever en zijne hier onder gemelde Correspondenten, tegen 15 stuivers per maand. De betaalbare abonnementen gaan met 1 November 1819. De nommers die in deze maand October zullen uitkomen, worden *gratis* aan de Geabonneerden afgeleverd.

Voor elke *Advertentie* of *Annonce* wordt betaald 12 stuivers; en, meer dan 5 regels loopende, 4 stuivers per regel.

De *Advertentien* en *Annoncen* worden door de vaste Correspondenten ontvangen en door deze na den Uitgever, buiten bezwaar der Belanghebbenden, onverwijld opgezonden.

Het blad wordt uitgedeeld, in 's GRAVENHAGE, aan de NEDERLANDSCHE DRUKKERIJ, en bij den boekverkoper [illegible] de navolgende Correspondenten:

AMSTERDAM	— [illegible]
ARNHEM	— [illegible]
BREDA	— W. van Bergen en Comp.
BRUSSEL	— Rampelberg, Uitgever van het *Journal de la Belgique* en van de *petites Affiches*.
DELFT	— de Groot.
DEVENTER	— G. Brouwer.
DORDRECHT	— J. de Vos en Comp.
GENT	— C. de Busscher en Zoon, Uitgevers van het *Journal d'Affiches*.
GRONINGEN	— Oomkens.
HAARLEM	— Gotfried Vinnis.
's HERTOGENBOSCH	— Loos en Zoon.
LEIDEN	— [illegible]
LEEUWEN	— [illegible]
MAASTRICHT	— Nijpels.
MIDDELBURG	— Van Benthem.
NIJMEGEN	— A. ten Hoet.
ROTTERDAM	— J. Immerzeel, Junior.
UTRECHT	— J. de Kruijff.
ZUTPHEN	— W. C. Wansleven.
ZWOLLE	— D. van Streeraen.

Nieuwsuitdingen.

Binnen- en Buitenlandsche Zaken.

NEDERLANDEN.

's Hage, den 22 October.

Wij gaven in ons eerste nommer den zakelijken inhoud der aanspraak, welke de minister van Binnenlandsche zaken, in naam des Konings, bij de opening der Staten-Generaal gelezen heeft. Wij vergaten daarbij te volgen dat de vergadering gepresideerd was door den graaf de Thiennes, door Z. M. benoemd tot het voorzitterschap der eerste kamer voor de tegenwoordige zitting. Men herinnert zich dat deze staatsman, in 1817, te gelijk belast was met de verrigtingen van hoofd der bestendige vertegenwoordigers des volks, en met die van minister van Politie: sedert nu 18 maanden is deze laatste last van zijne schouderen genomen.

Wegens de geringe Advertentien, van de 110 waaruit de tweede kamer bestaat, waren bij de opening der zitting tegenwoordig. Bij de zitting van heden, Donderdag, toen meer dan de helft der leden vereenigd waren, een verschijnsel, dat bij art. 108 der Grondwet, om een besluit te kunnen nemen, is geene bepaling, belast gewoon met het opstellen van een ontwerp van antwoord op de aanspraak Zijner Majesteit. Wij vertrouwen dat de vijf daartoe benoemde leden de meddeeling gehoord hebben, welke in gelegenheid zal geven tot onze dankbetuigingen en tot de uitdrukking onzer wenschen en verwachtingen: doch, indien, gelijk alles doet aanzien, de vergadering thans reeds voltallig is, op vier of vijf bedankt benbende of zieke leden na, is het, volgens eene zeer eenvoudige berekening, wel bewezen, dat 66 leden ten minsten in het geval kunnen zijn van te raadplegen op het door hunne

medeleden voorgestelde antwoord op eene aanspraak, welke de meerderheid der vergadering niet gehoord heeft. Wel is waar, zullen al de afgevaardigden van dit stuk kennis kunnen hebben door lezing, daar de druk en uitdeeling van hetzelve bevolen is: doch indien men uit deze redenering al de gevolgtrekkingen wilde nemen welke strict genomen daaruit voortvloeijen, zoude men eveneens de nutteloosheid kunnen bewijzen van alle voorlezing van ontwerpen van wetten binnen de kamer die dezelve beoordeelen moet.

Een goed burger stelt er, ten anderen, een zeer groot belang in, dat 's volks gemagtigden zich steeds onverwijld naar den eervollen post begeven, welke hun aangewezen is. Indien het meerderdeel te lang getoefd had om zich op hunne plaats te laten vinden, zouden zulke gewigtige wetten als die op het tienjarig budget en op de organisatie der regterlijke magt kunnen doorgaan bij de enkele meerderheid der stemmen van 56 afgevaardigden: dat is te zeggen, dat dezelve de goedkeuring gehad zouden hebben van 19 leden, terwijl bij de 80, zoo tegenwoordige als afwezende leden misschien van gedachte geweest zouden zijn dezelve te moeten verwerpen; alswanneer met regt de spreuk zoude gelden: *de afwezenden hebben ongelijk.*

Men weet dat, intusschen er een President voor de zitting van ieder jaar benoemd is, de stoel, bij de tweede kamer, ingenomen wordt door den afgevaardigden welke dezelve gedurende de laatste zitting gepresideerd heeft. Bij ontstentenis van dezen vorigen President, zeggen de hollandsche dagbladen, heeft de heer *Wickevoort*, President van 1817, dit *interim* waargenomen. In der daad is ook de heer *Dubus* van Kortrijk, ex-president der zitting van 1818, door Zijne Majesteit tot Burggraaf verheven bij het eindigen van zijnen last, niet ten tweede male verkoren door zijne medeburgeren. Het is dezelfde die, in de zitting van den 23 November van het jaar toen hij voorzitter was, wanneer de kamer met de meeste lankmoedigheid Zijne Exc. den Minister van Binnenlandsche zaken aangehoord had, beproefde om den heer *Dotrenge*, die den Minister, wilde wederleggen, het woord te ontnemen. *Hoe!* riep de waardige voorstander van de regten des volks (namelijk de heer *Dotrenge*) *wanneer Zijne Exc. heeft gesproken, heeft men dan het regt niet hem te wederleggen?* — NEEN, *Mijnheer*, antwoordde de President, *men moet niet altijd spreken.* Om deze woorden, zegt de *Vrai-Libéral* destijds, van wien wij dit verhaal overnemen, LACHT MEN. De *Haarlemsche Courant*, die zoo in binnenlandsche als buitenlandsche correspondentie altijd wel bediend wordt, zegt dat eene menigte leden staande hielden dat een Minister *niet het laatste woord moet hebben*, eene vraag, in welke de meerderheid der kamer een eervol deel nam, door, na het in omvraag brengen, te beslissen dat de vertegenwoordiger des volks gehoord zoude worden. Wij zijn wel overtuigd dat een dergelijk geschil nooit plaats zal hebben gedurende het voorzitterschap van den heer *Markell-Bouwer*, die tot dezen post verkozen is uit het drietal aan zijne Majesteit, kragtens art. 85 der Grondwet, door de kamer voorgesteld, in de zitting van den 20.sten October, wanneer hij 57 van de 70 stemmen der tegenwoordige leden verkregen heeft.

De formering der lijst van deze drie mededingers; de benoeming der acht leden, belast om dezelve aan den Koning te overhandigen; de voorlezing van Z. M.'s besluit; de inhuldiging van den president; de lezing en goedkeuring der notulen van de laatste zittingen, gehouden te Brussel gedurende den voorledenen zomer, hetwelk toen niet konde plaats hebben door het vertrek der meeste leden; de mededeeling van brieven ingezonden door Afgevaardigden welke zich niet hebben kunnen sisteren om gewigtige redenen, of die uit hoofde van ziekte bedankt hebben; de aankondiging van twee ontwerpen van wetten, de eene omtrent de wondelingen, de andere houdende afschaffing van het Hoog-Geregtshof van Financien en Zee-zaken; de benoeming der opstellers van het antwoord op des Konings aanspraak, gelezen in de zitting van den 18.den, en, alvorens, de verificatie van den last der onlangs benoemde leden der kamer, — ziedaar al wat sedert den 18.den verrigt is. De zitting van heden, 22 October, zal besteed worden aan het verdeelen, volgens het lot, der leden, in de zeven sectien waaruit de kamer zamengesteld is.

AMERIKA.

In den *Constitutionnel* van Parijs, het beste der fransche dagbladen, vindt men eenen brief, gedateerd uit Washington, bevestigende de volkomen zegepraal der Onafhankelijken van *Venezuela*, in opstand tegen het spaansch gouvernement, gelijk weleer onze voorvaderen onder het beleid van den grooten *Willem* en de doorluchtige Belgen de Graven van *Egmont* en *Hoorn*. Zij hebben zich meester gemaakt van al wat de spaansche Generaal *Morillo*, aan krijs- en mondbehoeften bezat in de vestingen van Barcelona en Cumana welke stormenderhand genomen zijn. Men voegt er, achtereenvolgende, alle de verdere punten van de kust aanvallen die nog door de Spanjaarden bezet waren.

Deze snelle beweging, door den edelen president *Bolivar* bevolen, is een meesterstuk, welke de voordeeligste gevolgen zal hebben. Eer en heil zij den vrienden der vrijheid in beide werelddeelen!

Het uitvoerend bewind der vereenigde Staten van Noord-Amerika heeft aan deszelfs gezant te Madrid een cathegorisch antwoord gezonden, betrekkelijk Florida, door Spanje aan die Mogendheid afgestaan. Indien het traktaat niet bekrachtigd wordt, zullen de Floriden aan de vereenigde Staten blijven, in weêrwil van Spanje en Engeland; er zal dus oorlog komen, maar het zullen de gemeenebestgezinden niet zijn die het gewild zullen hebben.

FRANKRIJK.

Parijs, den 18den, October.

De Kamers zijn bijeen geroepen, tegen den 15den November. Men hoopt dat deze zitting aan de wenschen en verwachting van de vrienden der vrijheid beantwoorden zal: het schijnt dat de volksgezinde afgevaardigden, zoo min als de constitutionnele schrijvers, niet zeer geneigd zijn om zich te laten verschrikken door de maatregelen van den Rijksdag te Frankfort noch door de speciale kommissie te Mentz.

Mengelwerk.

Onmiddellijk na het overlijden van H. K. H. de Hertogin Douairiere van *Brunswijk-Lunenburg* werd afgekondigd dat, *op hoog bevel*, de Schouwburgen zouden gesloten blijven, zonder eenige opgave van den tijd wanneer deze sluiting zal ophouden. Indien de Schouwburgen afgesloten geschonden ware niets natuurlijker dan dat men zich, gedurende den tijd voor den rouw bepaald, van het genoegen der Schouwspelen onthield. Maar een Directeur heeft de Schouwburg der residentie voor *zijne rekening* ondernomen; door de verwijdering van de ministerien, der vreemde gezanten, het wetgevend lichaam, en alle personen in dienst den Prinsen, heeft hij gedurende den zomer zeer groote schade geleden, waarvoor de opbrengst der winteravonden, te rekenen van de terugkomst der Staten-Generaal, hem alleen vergoeding kunnen bezorgen. De geabonneerden betalen hunne plaatsen tot eenen bepaalden prijs per maand; deze prijs wordt echter berekend tegen een zeker getal vertooningen, welke het onmogelijk wordt te geven in den loop van het Schouwburg-jaar, indien de sluiting eenige tijd mogt duren. Zal nu de Directeur het beloop der abonnement ontvangen, voor den tijd gedurende welke men hem belet aan zijn verpligtingen te voldoen? Dan zijn honderden van menschen in hunne belangen gekrenkt. Zullen zij alleen betalen naar gelang van het aantal avonden dat de Schouwburg open geweest is? Dan is de Directeur ten gronde gerigt. Of zullen de Directeur of de geabonneerden vergoeding van het Hof bekomen? Dat ware voorzeker eene verkwisting, welke eene wijze zuinigheid vooruit moet afkeuren.

In allen gevallen dunkt ons, dat de uitmuntende Vorstin deze treurige huldeblijken niet aangenomen zoude hebben, daar dezelve geene andere strekking heeft, dan vreugde en mishagen te baren, en zwarigheden te doen ontstaan die niet zouden kunnen opgelost worden zonder nieuwe zwarigheden te veroorzaken. Laat ons hopen dat het *hoog bevel* niet lang van kracht zal zijn.

Advertentien.

Naar mate er meer *Advertentien* bij den Uitgever, ter plaatsing inkomen, zullen de *Nieuwstijdingen* en het *Mengel-werk*, zoo wel als de *Advertentien* zelve, achtereenvolgende, met eene kleinere letter gedrukt worden, zoo dat het formaat van het NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD en het formaat van het ADVERTENTIE-BLAD in *plano* steeds blijven zullen zoo als zij nu zijn, maar dat ieder Blad twee of drie maal meerder inhouden zal dan thans. In geen geval, echter, zal de prijs der *Advertentien* eenige verhooging ondergaan; dezelve zal, *welke letter ook gebruikt worde*, bepaald blijven op *vier* stuivers voor iederen regel van de tegenwoordige kolommen.

Openbare en Vrijwillige Verkooping.

Ten overstaan van den notaris *Raman*, residerende te Gend, zal op Vrijdag den 5den November 1819, te drie uren des namiddags, in het Hôtel van Weenen, op de koornmarkt te Gend voorsz. verkocht worden: eene zeer fraaije HOEVE, bestaande in een hecht en sterk woonhuis voor den hoevenier en arbeiders, schuur, stalling, wagenhuis, oven en ander getimmerte, bevens 77 hectares, 24 ares, 32 centiares, of 172 Gemeten 82 roeden, aan-grond, tuin, bouw- en weiland en dijken, alles annex elkander, staande en gelegen in de Prins-Willem-Polder bij Oostburg, in de gemeente van Waterland-Kerkje, provincie Zeeland, thans gebruikt wordende bij Thomas Ambrosius de Keijser.

Voor de betaling van den koopprijs zullen alle facilitéiten toegestaan worden.

De koopkonditien, zijn ter visie der gegadigdens, berustende ten kantore van den gemelden notaris *Raman* wonende in de *Onderstraat* als ook bij den ontvanger *Facon*, in de *Geldmunt*, waar inmiddels nadere informatien te bekomen zullen zijn. Brieven *Franco*.

Zegt het voort.

JACOBUS JOHANNES KELWEGEN, openbaar Notaris in 's Hage, is van meening in den Nieuwen Doelen, ter kamer der Notarissen, op Maandag den [illegible] dezer maands, ten 3 uren te veilen, en op Donderdag den 28sten dito, des avonds ten 7 uren, te verkoopen:

Een HUIS en ERVE, staande en gelegen in de Zuilingstraat, wijk D, n.° 176, V. 168, in 's Hage; doende in 's Rijks lasten over 1819, als gebouwd eigendom *f* 20-79, en wegens Deuren en Vensters *f* 7-54; kunnende worden bezigtigd dagelijks van 10 tot 12 uren, des voormiddags, en bij de betaling der kooppenningen op den 1.sten Mei 1820 worden aanvaard; zullende deze Veiling en Verkooping geschieden in bijzijn van Mijn Heer den Vrederegter van het kanton n.° 1. van 's Hage, ten verzoeke van den Heer Procureur *A. P. T. Eysoëll*, in kwaliteit als Curator in den gerepudieerden Boedel van wijlen *Johan Michael Knodler*; en zijn nadere informatien te bekomen ten kantore van voorn. Notaris *Verwaert*, in 's Hage.

Men is van meening, ingevolge bekomen autorisatie van de regtbank van eersten aanleg, zitting houdende in 's Gravenhage, in tegenwoordigheid van den Heer eersten Plaatsvervanger bij het Vredegeregt van het Kanton n.° 4 van 's Hage voornoemd, en ten overstaan van den Notaris M.r THOMAS ALEXANDER HOLLAND, in den Nieuwen Doelen, ter Kamer der Notarissen, op Maandag den 8.sten November 1819, des namiddags ten vijf uren, publiek te veilen, en op Donderdag den 11.den daaraanvolgende, des avonds ten zeven uren, finaal te verkoopen:

Een hecht, sterk, modern en welgeconditioneerd HUIS en ERVE, voorzien van onderscheidene Kamers of Vertrekken, meestal behangen en geplafoneerd, en met Marmeren Schoorsteenmantel en Spiegels georneerd, alsmede van goede Zolders, ruime Keuken, Wijn- en Provisie Kelders, en van al hetgeen verder tot eene aanzienlijke Woning wordt vereischt, met eene fraaije en wel aangelegde TUIN, voorzien van zeer goede Vruchtdragende Boomen daar achter, waarin eene Orangerie en vast gemetzelde Stook-Kast, alsmede met een STALLING voor acht Paarden en ruim Koetshuis daar aan annex, alles staande en gelegen aan de Oost-Buiten-Singel alhier in 's Gravenhage, wijk M, n.° 516, Verponding n.° 466; aangeslagen in de Grondlasten over 1819, wegens gebouwd Eigendom tot *f* 123-50, en wegens Deuren en Vensters tot *f* 29-70. Het voorschreve Perceel, hetgeen kan worden aanvaard met 1.° Februarij 1820, of met onderlinge overeenkomst ook vroeger, is te zien Maandag, Woensdag en Vrijdag van ieder week, van des middags ten 12 tot des namiddags ten twee uren, mits te voren belet te laten vragen; zijnde inmiddels deswegens nadere informatien te bekomen ten Kantore van den voorn. Notaris M.r *T. A. Holland*, wonende in de eerste Wagenstraat, wijk S, n.° 45, voorn., alwaar de bewijzen van Eigendom, mitsgaders de Conditien der Verkooping, dagelijks, des voormiddags van tien tot twaalf uren, te zien en te lezen zijn.

MAISON D'EDUCATION DE DEMOISELLES,

dirigée par Madame C. B. De Bettavor,

précédemment rue devant les Carmes, N.° 377

à Liége.

Faire des Élèves capables d'apprécier et de remplir, avec plaisir et facilité, les devoirs d'épouse et de mère; faire d'aimables et estimables ménagères, c'est le but que s'est proposé la Directrice, déjà connue pour l'avoir atteint.

On ne dira rien du réglement intérieur de la maison; les parens en prennent connaissance en y plaçant leurs enfans.

SOINS PHYSIQUES.

Extrême propreté, salubrité des alimens, travail proportionné à la force du tempérament, exercice journalier et modéré; entretien de la santé, formation de la taille, soins absolument maternels, c'est ce que la Directrice promet à ses Élèves.

SOINS MORAUX.

Former leur cœur et leur esprit à la religion, à la morale, à la bienfaisance, à la charité, et leur caractère à l'égalité, à la douceur, à la complaisance, à la soumission: leur inspirer l'amour de l'ordre et de l'économie: leur faire apprécier les avantages du travail, et leur en faire contracter l'habitude en [illegible] écartant la lassitude et le

dégoût; les former à la politesse, au ton de la bonne compagnie; étudier et rectifier leurs penchans; suivre pas à pas les progrès de leur intelligence; diriger et faciliter le développement de leur raison; veiller scrupuleusement à la conservation de l'innocence et de la pudeur, principale parure du beau sexe; tels sont les devoirs que s'est imposés la Directrice, et qu'elle est accoutumée à remplir.

INSTRUCTION.

L'instruction se divise naturellement en plusieurs degrés que les Élèves parcourent avec plus ou moins de célérité, suivant leur aptitude et leur assiduité.

Pour les femmes, l'éducation est de deux espèces: studieuse et industrielle.

DANS L'ÉDUCATION STUDIEUSE, on enseigne aux Élèves:

La religion, la morale, leur principe et leur but, les devoirs qu'elles imposent, et leur influence sur le bonheur domestique.

A lire parfaitement pour elles-mêmes *et pour les autres*, non-seulement la prose, mais encore les vers et le dialogue; à parler et écrire purement et correctement la langue française.

L'Histoire ancienne et moderne, sacrée et profane.

La Géographie, les élémens de la Sphère, ceux de l'Histoire naturelle et la connaissance des plantes les plus usuelles.

L'Arithmétique par principes, son application aux opérations commerciales, les principes élémentaires de la tenue des livres en partie double, et le moyen de trouver le rapport des monnaies et des mesures de capacité, de pondérance et d'aunages des états voisins, à celles de leur pays.

La Mythologie, réduite par la Directrice à des termes convenables.

DANS L'ÉDUCATION INDUSTRIELLE, on apprend aux Élèves:

A marquer, coudre, couper et confectionner toute espèce de linge à l'usage des deux sexes, et toute espèce de vêtemens, d'ajustemens et de modes à l'usage des femmes: à faire les gants et même les chaussons de bal, (soie à semelles de buffle).

A nettoyer et remettre à neuf le tissu uni, le crêpe, les rubans et les étoffes de soie qui ne sont que salis.

Toute espèce de tricot, simple ou composé, plein *ou à jour*, à mailles contrariées, à côtes, à quadrille, à feston, à rebord.

Toute espèce de broderie; au passé, au plumetis, au tambour; en coton, laine, soie, or ou argent, et toutes espèces de pointe à jour.

A faire les bourses à argent; en soie, fil d'or ou d'argent, unies ou mélangées, au moule ou crochet; le tulle, le filet, le point de tapisserie, les fleurs en chenilles, et le travail des pailles pour les chapeaux d'été.

Les reprises *perdues* dans la plus belle mousseline, unie ou brodée, dans les cachemirs vrais ou faux, et l'art d'y reposer les palmes.

Le travail des cheveux, en gances plates, rondes ou quarrées, en gerbes, en fleurs, en chiffres, etc.

Enfin, comme rien de ce qui concerne le ménage ne doit être étranger au sexe chargé de le diriger, la manière de faire le pain, la pâtisserie, et d'apprêter les alimens; de blanchir, repasser et entretenir le linge; l'art de conserver les fruits et légumes frais ou secs pour l'hiver; de faire les confitures, les liqueurs, sirops, les ratafias ou liqueurs, font encore partie de l'éducation, *théorique* ou *pratique*, que l'on donne aux Élèves. On la complète en les habituant à faire les honneurs de la maison et de la table.

Des collaboratrices éprouvées et estimées viendront se réunir à la Directrice à mesure des besoins. Les Élèves ne sont jamais une minute, de jour ni de nuit, sans surveillance; elles ne couchent jamais deux.

Il faut avoir été vaccinée, ou avoir eu la petite-vérole.

Le prix de la pension est de *six cents francs*, y compris le blanchissage des draps et des serviettes *seulement*. Les parens s'arrangent avec la maison pour le blanchissage du surplus, ou le font faire chez eux à leur choix. Les Élèves qui se blanchissent dehors ne peuvent donner et recevoir leur linge que le jeudi matin en présence d'une maîtresse.

Chaque Élève apporte trois paires de draps, douze serviettes, dont six pour la toilette; deux voiles de mousseline unie, son trousseau au gré de ses parens, un couvert et un gobelet d'argent; le tout marqué à son nom.

Tous ses effets sont enregistrés sous son numéro d'entrée.

La propreté, l'économie du temps et de l'espace, exigeant que tous les lits soient de même forme et dimension et aient subi la même préparation, les parens n'en fournissent pas; ils payent par trois mois une somme de 10 fr. 80 cent.

Chaque Élève se pourvoit de deux ceintures uniformes de la maison, ou les paye à la Directrice qui les fournit.

Le prix de la pension et accessoire se paye par trimestre d'avance; on ne décompte point les absences.

On n'est pas tenu de prendre les vacances.

Les parens préviennent trois mois d'avance dès l'instant où ils doivent reprendre une Élève pensionnaire. Ceux qui n'en ont pas prévenu doivent le trimestre qui aurait couru. Cette mesure est autant dans l'intérêt des Élèves que dans l'équité à l'égard de la Directrice.

Tous les livres et objets nécessaires à l'instruction, sont fournis par la maison: les parens lui en tiennent compte; la Directrice y apporte la plus sévère économie.

La mise la plus propre et la plus simple est celle que la Directrice préfère; veillant que cela se peut, du blanc pour l'été et du brun pour l'hiver. Elle prie les parens de ne pas mettre de luxe dans les chapeaux de leurs enfans. De la paille blanche ou de la perkale pour l'été et des chapeaux noirs pour l'hiver suffisent.

Ils sont aussi instamment priés de ne venir voir, et de ne faire demander leurs enfans que dans l'après-midi, excepté les jeudis, les dimanches et fêtes.

NOTA. On trouve dans la maison des Maîtres de langues étrangères et d'agrément, dont les leçons se payent à part, le prix indiqués ci-dessous.

Le Maître d'allemand, vingt leçons, 6 francs.
Musique vocale et piano, vingt leçons, 10 francs.
Harpe, vingt leçons, 15 francs.
Dessin, vingt leçons, 10 francs.
Danse, dix-huit leçons, 6 francs.

Le loyer du piano pour l'étude est de 2 francs par mois.

Et celui de la guitarre de 1 franc 50 centimes.

Te koop: Een zeer net gewerkte KOETS-COUPÉ, becht, steek en met laai Trip bekleed, zoo goed als nieuw. Te zien en te bevragen bij *Mes*, Meester Schilder en Verver, op de Dunneweg, in 's Gravenhage.

's Gravenhage, ter *Nederlandsche Drukkerij*, Spui; Q, n.° 72.